

РЕШЕНИЕ

№ 965

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Съдия: Димитър Мирчев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20211000503855 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение № 265521/26.08.2021г, постановено по гр.д.№ 3523/2017г по описа на СГС, I ГО, е осъдено на основание чл.226 КЗ /отм./ вр. с чл.15, ал.3 от НЗЗЧСИ вр. с чл.25 ЗЧСИ „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407 да заплати на „Юробанк България“ АД с ЕИК 000694749 сумата от 125 000лв., частично от сумата от 150 000лв., представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, сключена с полица № 21251215000004/4.04.2021г за застрахованото лице ЧСИ А.А., с рег. № 757 на КЧСИ с район на действие ОС-Пловдив, за описаните в мотивите негови действия и бездействия по изп. дело № 698/2011г, ведно със законната лихва върху главницата за периода от 8.05.2012г до изплащане на сумата, както и 11 036лв. разноски на основание чл.78, ал.1 ЗЗД. Посочено е, че решението е постановено при участието на А. С. А. трето лице –помагач на страната на ответника по главния иск „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД.

Решението е обжалвано от „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, представлявано от гл.юрисконсулт Д.Запрянова, с доводи, че е неправилно и необосновано. Възразява срещу приетото, че е налице бездействие от страна на ЧСИ А.А. по изпълнително дело № 698/2011г, по което е извършена публична продажба на ипотекиран в полза на ищеца недвижим имот, постъпила е сумата от 150 000лв., но не е извършено разпределение съгласно чл.460 ГПК, като същото се намира в причинно-следствена връзка със сочения от банката противоположен резултат. Поддържа, че е била налице обективна невъзможност да извърши исканото разпределение. Изпълнително дело № 698/2011г е било образувано по молба на вискателя „Еском“ ЕООД срещу длъжника „Мигтон-Нет“ ЕООД. Вземането на първоначалния вискател „Ескот“ ЕООД е било прехвърлено съгласно договор за цесия на трето лице-Н. А. Н.. На 28.01.2013г Н., в качеството на вискател по изпълнителното дело, е подал молба за прекратяване на делото и връщане на издадения в полза на „Ескот“ ЕООД изпълнителен лист. ЧСИ А. А. е издал постановление за прекратяване на делото, което е

върчено на присъединения взыскател и ипотекарен кредитор „Банка Пиреос България“ АД на 26.03.2013г. Банката не е подала жалба срещу прекратяването по изпълнителното дело, за да продължи изпълнителното дело и се извърши разпределение на сумата, постъпила от публичната продажба.

Поддържа, че направеното от съда заключение, че нанесената вреда е в размер на 125 000лв. е неправилно. От заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че по специалната сметка на ЧСИ А. по изпълнителното дело от продажбата на недвижимия имот, собственост на „Мигтон-Нет“ ЕООД, са постъпили суми общо в размер на 150 000лв., от които на 4.05.2012г-15 000лв., представляваща задатък за участие в публичната продажба, и на 8.05.2012г-135 000лв. доплащане на цената от извършената публична продажба от купувача Д. М.. При определяне на сумата, подлежаща на разпределение, вещите лица правилно са извадили сумата от 25 000лв., представляваща отчислен ДДС за облагаема доставка. Не са установили каква сума от останалата-125 000лв. е следвало да се преведе на „Банка Пиреос България“ АД като ипотекарен кредитор, тъй като е имало и други присъединени взыскатели и е следвало да се спази реда на привилегиите по чл.136 ЗЗД, не е установено за каква сума е конституиран всеки един от взыскателите по изпълнителното дело, какви разноси са направени от него, каква част от сумата се дължи на всеки от взыскателите, съгласно чл.460 ГПК. Неправилно е изводът на съда, че цялата постъпила сума в размер на 125 000лв. е следвало да бъде заделена за ипотекарния кредитор „Банка Пиреос България“ АД, съответно, че това е размерът на вредата, претърпяна от банката, в резултат на неизвършеното разпределение от страна на ЧСИ А.. Претендира да се отмени обжалваното решение и да се отхвърли предявеният иск.

Ответникът – „Юробанк България“ АД е ангажирал становище, че въззивната жалба е неоснователна. Сочи, че е правилно е прието, че ЧСИ А. е проявил бездействие по изпълнителното дело като не е извършил разпределение на сумата съгл. чл.460 ГПК, което се намира в причинно-следствена връзка с установения противоположен резултат за банката. Неоснователно е възражението, че е била налице обективна невъзможност да се извърши исканото разпределение. С молба от 2.04.2012г банката го е уведомила, че имотът, върху който е насочено принудително изпълнение, е ипотекиран в нейна ползва, за размера на задължението на длъжника, поради което ЧСИ още към момента на постъпване на средствата-8.05.2012г от публичната продажба на имота, проведена в периода 4.04.2012г до 4.05.2012г, е следвало да задели сума за банката, равняваща се на вземането ѝ срещу длъжника до представяне на изпълнителен лист, а при представянето му-да изплати същата на ипотекарния кредитор. На 4.12.2012г банката е поискала изрично присъединяването ѝ по изпълнителното дело и е приложила в оригинал удостоверение от 10.10.2012г от ЧСИ С. Г., в което изрично се посочва, че банката следва да получи съответна част от сумата, съобразно привилегията ѝ на ипотекарен кредитор. Задължението за изплащане на сумата е възникнало за ЧСИ А. преди подаване на молбата за прекратяване на изпълнителното дело от Н. Н. и издаване на постановлението за прекратяване. Излага доводи, че производството е следвало да се прекрати само спрямо взыскателя, поискал прекратяването, а не и срещу останалите взыскатели по делото.

Сочи, че съдът е определил правилно размера на настъпилите имуществени вреди за банката, тъй като вземането на банката като ипотекарен кредитор е с привилегия спрямо вземанията на останалите взыскатели. Излага доводи, че от заключението на съдебно-счетоводната експертиза на в.л. Б. не може да се установи сумата от 1240.63лв. за какви разноси по изпълнителното дело е направена. Претендира да се остави без уважение въззивната жалба и да се присъдят разноси.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и против обжалваем съдебен акт, поради което е допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ищецът по делото-„Банка Пиреос България“ АД /преобразувана в „Юробанк България“ АД/, е посочил, че ЧСИ А. С. А., ѝ е причинил вреда в размер на 150 000лв., тъй като в нарушение на законовите изисквания не е уведомил банката за реализирана на 7.05.2012г по изп. дело № 698/2011г публична продан на ипотекиран в нейна полза недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор № 56784.551.44, с административен адрес гр. Пловдив, бул. „ Константин Величков“ № 48, с площ по кадастрална скица от 2 419 кв.м., заедно с построената в имота сграда на съобщенията на два етажа, със застроена площ от 434 кв.м. С проведената публична продан ипотекираният в полза на банката имот бил възложен на лицето Д. М. за сумата от 150 000лв./съобразно направено валидно наддавателно предложение/, което обстоятелство е отразено в Протокол от 07.05.2012г. на ЧСИ А.. В същия протокол ЧСИ декларира, че е постъпила сумата 15 000лв., като задатък за участие. Частният съдебен изпълнител не е извършил разпределение на събраната по изпълнително дело № 698/2011г. сума, вследствие проведената публична продан, не е превел дължимата на ищеца сума от продажбата на ипотекирания имот нито по сметка на банката, нито по сметка на ЧСИ, присъединил банката като възискател по изпълнителното дело. Поддържа, че с посоченото незаконосъобразно поведение ЧСИ А. е причинил имуществена вреда на банката в размер на 150 000 лв. от реализиране на обезпечението му, без да извърши разпределение на събраната сума и без да уведоми присъединените по делото възискатели, прекратил е изпълнителното дело по молба на Н. Н., конституиран като възискател, след извършена цесия, без е извършил разпределение на събраната от проданта сума от 150 000 лева.

Посочил е, че към датата на осъществяване на непозволеното увреждане ответникът „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е бил застраховател на гражданската отговорност на ЧСИ А.А. по силата на договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност на частния съдебен изпълнител“, поради което на основание чл.226, ал. 1 КЗ (отм.), вр. чл. 25 ЗЧСИ следва да се ангажира отговорността на застрахователя за причинените при и по повод осъществяване на задълженията на застрахования ЧСИ вреди. Претендирано е на основание чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.), вр. чл. 25 ЗЧСИ да бъде осъдено „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД да заплати сумата в размер на 15000 лв. - частичен иск от 150000 лв., представляваща част от дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по вина на ЧСИ А.А., гражданската отговорност на който е застрахована от ответника по силата на договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност на частния съдебен изпълнител“, вследствие настъпило на 07.05.2012 г. застрахователно събитие, ведно със законната лихва за забава, считано от 07.05.2012 г. до погасяването; евентуален иск с правно основание чл. 441 ГПК, вр. чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ и чл. 45 ЗЗД, предявен срещу А.А. за заплащане на сумата в размер на 15000 лв. — частичен иск от 150000 лв., представляваща част от дължимо обезщетение за непозволено увреждане за вреди, причинени от ЧСИ А.А. от незаконосъобразни изпълнителни действия, извършени на 07.05.2012 г., ведно със законната лихва за забава, считано от 07.05.2012 г. до погасяването.

Ответникът по делото-„ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е оспорил исковата претенция. Заявил е, че не е осъществил непозволено увреждане спрямо ищеца, поради което не следва да отговаря като застраховател на професионална отговорност на ЧСИ А. А.. Посочил е, че ЧСИ е действал в кръга на своите правомощия, не е извършил неправомерни действия. Имало е обективна пречка за извършване на разпределение на сумата, тъй като не е бил представен изпълнителен лист от банката. Оспорил е настъпването на вреди в претендирания размер. Възразил е срещу това, че са причинени вреди на банката, тъй като вземането ѝ е прието в производството по несъстоятелност на длъжника „Мигтон-Нет“ ЕООД. При определяне на размера на сумата, подлежаща на разпределение, следва да се извади сумата от 25 000лв., представляващ отчислен ДДС за облагаема доставка, след което да бъдат погасени вземанията на първоначалния възискател за такси и разноски по изпълнението, вземанията на държавата и след това задълженията към ипотекарния

кредитор. Относно претендираната лихва сочи, че не се дължи същата от 7.05.2012г, а най-рано от 4.12.2012г, когато банката е представила искане за конституирането ѝ като взыскател.

Ответникът-А. С. А. е оспорил исковата претенция като недопустима.

С обжалваното решение съдът е уважил исковата претенция за сумата от 125 000лв. за застрахователно обезщетение по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“ за застрахованото лице ЧСИ А.А., като е приел, че същият с противоправното си поведение-не е извършил разпределение на сума от публична продажба на ипотекиран в полза на банката имот, ѝ е причинил вреда.

Фактическата обстановка е правилно установена от първоинстанционния съд и е следната:

Безспорно между страните по делото е, че „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД е бил застраховател на професионалната отговорност на ЧСИ А. по силата на договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност на частния съдебен изпълнител“ към датата на твърдяното непозволено увреждане по застраховка, сключена с полица № 212512151000004/04.04.2012 г.

Не се спори между страните по делото, че на 04.08.2009 г. между ищеца „Банка Пиреос България“ АД и „Мигтон-Нет“ ЕООД, с поръчител Т. М. П., е сключен Договор за кредит № 193/2009 г., по силата на който банката е предоставила на кредитополучателя целеви кредит в размер на 200 000 евро за рефинансиране до 40,75 % вложени собствени средства от покупната цена на двуетажна „Административно-битова и сервизна сграда“, с обща площ от 433 кв.м., заедно с дворно място с площ от 2087 кв.м., находящи се в гр. Пловдив, ул. „Константин Величков“ № 48. С Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот № 182, том 2, рег. № 4542, дело № 379 от 10.08.2009г. за обезпечаване на вземането на банката „Мигтон-Нет“ ЕООД е учредил в нейна полза договорна ипотека върху следния собствен на дружеството недвижим имот, находящ се в гр. Пловдив: поземлен имот с идентификатор № 56784.551.44, с административен адрес гр. Пловдив, бул. „Константин Величков“, с площ по кадастрални скица от 2 419 кв.м., ведно с находящата се в имота сграда с идентификатор № 56784.551.44.1, представляваща масивна стоманобетонна сграда на съобщенията на два етажа, със застроена площ от 434 кв.м., ведно с всички подобрения и приращения в имота.

Не се спори, че длъжникът „Мигтон-Нет“ ЕООД не е погасявал редовно кредита, като по молба на кредитора „Банка Пиреос България“ АД по ч.гр.д. № 11324/ 2012 г. на РС - Пловдив, ГО, III състав, за вземанията по договор за кредит от 04.08.2009г. е бил издаден изпълнителен лист от 27.08.2012 г., на основание Заповед за изпълнение и образувано изп.д. № 20128250400918 по описа на ЧСИ С. Г., с рег. № ***, за вземане в размер на сумата от 168049,93 евро - главница; 12063,83 евро - възнаградителна лихва за периода от 15.11.2011г. до 17.07.2012 г.; 940,38 евро - наказателни лихви за периода 15.11.2011 г. - 17.07.2012 г.; 250 лв. нотариални такси за връчване на покани за доброволно изпълнение, ведно със законната лихва от 18.07.2012 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 7087.22 лв. - държавни такси и 500 лв. - юрисконсултско възнаграждение. В молбата на взыскателя се съдържа искане след образуване на изп. дело да бъде изготвено удостоверение по чл.456 ГПК, което да послужи на „Банка Пиреос България“ АД за присъединяване по изп.д.№ 698/2011г. ЧСИ А.А., с рег.№ ***, като е издадено удостоверение с изх. № 17040/10.10.2012 г. от ЧСИ С. Г., по изп.д.№ 20128250400918, за да послужи за присъединяване вземането на „Банка Пиреос България“ АД въз основа на изпълнителен лист от 27.08.2012 г. по изп.д.№ 698/2011г. на ЧСИ А.А., рег.№ *** от КЧСИ.

Изпълнително дело № 698/2011г. по описа на ЧСИ А.А. е било образувано по молба на взыскателя „ЕСКОМ“ ЕООД от 28.11.2011г. срещу длъжника „Мигтон-Нет“

ЕООД, въз основа на изпълнителен лист издаден по ч.гр.д.№16467/ 2011г. на РС-Пловдив, за сумата от 2450.28 лв., представляваща главници по фактура № 9976/03.06.2011 г. и фактура № 9861/20.05.2011 г., ведно със законната лихва от 27.09.2011 г. до изплащането, както и направени разноски в размер на 549.50 лв. ЧСИ А. е насрочил двукратно публична продан на ипотекирания в полза на банката имот, като в обявлението за първата продан е отразено, че върху имота има вписана договорна ипотека № 75, том 8/10.08.2009г за сумата от 200 000евро.

С Протокол за обявяване на постъпилите наддавателни предложения от 07.05.2012г. на ЧСИ А. е обявен Д. М. за купувач на недвижимия имот за сумата в размер на 150 000 лв., която да бъде внесена в седмодневен срок, като се приспадне задатъка. С вносна бележка от 08.05.2012г. на „ПроКредит Банк“, обявеният купувач, чрез пълномощника си адв.Д.К., е внесъл по сметка на ЧСИ А. сумата от 135 000 лв., с посочено основание – доплащане по и.д.№ 698/2011г., след което ЧСИ му е възложил собствеността върху имота.

С молба с вх.№5451/05.11.2012г., депозирана по изп.д.№ 698/2011г., длъжникът „Мигтон-Нет“ ЕООД, е поискал от съдебния изпълнител да извърши разпределение на сумите, постъпили от извършената публична продан, поради наличието на ипотекарен кредитор на имота - „Банка Пиреос България“ АД.

С молба от 04.12.2012г., депозирана по изп.д.№ 698/2011г. по описа на ЧСИ А. А., „Банка Пиреос България“ АД е поискала присъединяване като възискател по изпълнителното дело и участие в разпределението на сумата от извършената продажба на недвижим имот, върху който има учредена договорна ипотека с Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот № 182, том 2, рег. № 4542, дело № 379 от 10.08.2009 г., като е представила удостоверение по чл.456 ГПК, издадено по изп.д.№ 20128250400918.

Не се спори между страните, че по изп.д.№ 698/2011г. на ЧСИ А. А. не е извършено разпределение на сумата от публичната продан.

По молба на възискателя за връщане на изпълнителния лист Н. Н., частен правопреемник на възискателя „Еском“ЕООД, по силата на договор за цесия, изпълнителното дело е прекратено.

По делото са ангажирани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Н. П. В., който е заявил, че му е бил прехвърлен на 23.08.2013г служебният архив на ЧСИ А.. От м. ноември 2014г нямало средства по сметката за изплащане на суми по изпълнителните дела. От страна на „Банка Пиреос“ АД постъпило искане за разпределение на постъпили суми, но той отказал да направи разпределение, поради прекратяване на изп. делото с изтегляне на изпълнителния титул.

От приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, изготвено от в.л. Б., се установява, че по специална сметка на ЧСИ А. по изп. дело № 698/2011г за периода 28.11.2011г. до 20.10.2015г. са постъпили суми в размер на 150 720лв. /без платените задатъци/ и не са превеждани суми на възискателите – „Еском“ ЕООД, „Банка Пиреос България“ АД, Дирекция „Главна инспекция на труда“ Конкретно от продажбата на недвижимия имот, собственост на длъжника „Мигтон-Нет“ ЕООД, е постъпила сума, общо в размер на 150 000лв., на 04.05.2012г-15 000лв. и на 8.05.2012г сумата от 135 000лв. и не е извършено плащане към ипотекарния кредитор „Банка Пиреос България“ АД.

От приетото допълнително заключение по ССЧЕ на в.л. А. Б. се установява, че има извършени банкови преводи от служебната специална сметка на ЧСИ А. по лични сметки на физическото лице А.А. след 08.05.2012г., като общата стойност на извършените тегления е 159 000лв. в периода от 31.05.2012г. до 16.07.2013г. и не е посочено основание. В периода след постъпване на сумата от публичната продан на 08.05.2012 г. до прехвърляне на изпълнителното дело на ЧСИ В. на 05.08.2013 г., ЧСИ А. е извършвал банкови преводи по други свои лични сметки с основание на банковата операция „захранване на сметка“, на

обща стойност 567 000 лв. По делото е приложено запорно съобщение от 08.12.2011г. до ЧСИ, че за „Еском“ ЕООД по изд.дело №698/2011г. се дължи сумата 4 740.41 лв., в т.ч. 2 450.28 лв. по изпълнително дело, 1 049.50 лв. - разноски по гражданско дело и 1 240.63 лв. разноски по изпълнителното дело. Таксата по чл.26 ТТР към ЗЧСИ, върху сумата 125 000 лв., следва да бъде в размер на 5 720.00 лв., но от допълнителната експертиза е видно, че сметка по т. 26 ТТР не е изготвяна от ЧСИ А..В изпращаните запорни съобщения е отразено, че по изпълнителното дело се дължи сумата от 2450.28 лв.-главница, ведно със законната лихва от 27.09.2011 г. до изплащането, 1049.50лв. разноски по гражданско дело, както и 1 240.63 лв. разноски по изпълнителното дело, но вещото лице не е установило конкретно за какво са тези разноски, поради липсата на документи.

Вещото лице Д. е посочил в изготвеното заключение по повторната ССЧЕ, че след извършени посещения на място при ЧСИ А. и ЧСИ М. е констатирало, че върху изпълнителен лист от 11.11.2011 г. е поставен печат, върху който е записано, че информацията, намираща се при ЧСИ А., е унищожена с прот. № 1/08.05.2020 г., поради което вещото лице не може да отговори на поставените въпроси.

С оглед на установената фактическа обстановка, въззивният съд приема от правна страна следното:

По делото е предявена искова претенция с правно основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./, вр. с чл.15, ал.3 от НЗЗЧСИ вр. с чл.25 ЗЧСИ от „Банка Пиреос България“ АД срещу „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД за ангажиране на отговорността на дружеството и заплащане на застрахователно обезщетение по застрахователен договор за вреди от противоправно поведение на застрахован частен съдебен изпълнител А.А.. Фактическият състав включва наличието на застрахователно правоотношение, настъпване на застрахователно събитие и причинени вреди. Следва да се установи процесуално незаконосъобразно действие или бездействие на ЧСИ. /Решение № 120 от 8.07.2011г по т.д.№ 1123/2010г II Т.О. на ВКС, Решение № 264/ 8.04.2010г по гр.д.№ 474/2009г, IV Г.О. на ВКС./ За отговорността важат правилата за деликтната отговорност, като спецификата произтича от това, че деликтът се изразява в незаконосъобразни действия на съдебния изпълнител като орган на принудително изпълнение. Тя може да бъде ангажирана доколкото са налице предпоставките по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. освен установяване на процесуалната незаконосъобразност на действията (или бездействията) на съдебния изпълнител, трябва да бъде установено, че в причинна връзка от тях са настъпили претендираните вреди.

От обсъдените доказателства се установява, че ЧСИ А. не е извършил разпределение на сума от постъпила публична продан от продажба на ипотекиран недвижим имот по изпълнително дело № 698/2011г. в полза на присъединения вискател „Банка Пиреос България“ АД. ЧСИ е следвало при представяне на изпълнителния лист от ипотекарния кредитор да му заплати сумата от постъпилите средства от принудителното изпълнение върху ипотекирания в негова полза имот съгл. чл.460 ГПК.

Възраженията във въззивната жалба, че е била налице обективна невъзможност да се извърши разпределението по изп. дело № 698/2011г, тъй като същото е било прекратено и върнат издадения изпълнителен лист, са неоснователни. Още преди подаване на молбата за прекратяване и връщане на изпълнителния лист на 28.01.2013г са били налице условията за разпределение на сумите, внесени на 8.05.2012г.

Член 457 от ГПК предвижда еднакви права на първоначалния и присъединените вискатели. Независимо от волята на първоначалния вискател, приспадащата се на обезпечения/ипотекарния/зложния кредитор сума следва да се запази по сметката на съдебния изпълнител и да му предаде, след като представи изпълнителен лист. Поради това и след прекратяване на изпълнителното дело по отношение на вискателя Н. Н. –частен правопреемник на вискателя „Еском“ ЕООД, не е имало пречка да се извърши разпределение на постъпилата сума и преведе същата на ипотекарния кредитор спрямо

когото изпълнителното производство не е било прекратено. В тази връзка се явява и неоснователно възражението, че банката не е обжалвала определението за прекратяване на изпълнителното дело.

Възраженията относно дължимия размер на обезщетението, че не е в размер на сумата от 125 000лв., поради наличието и на други присъединени вискатели-„Инспекция по труда“ –гр.Пловдив, държавата, се явяват неоснователни, тъй като техните вземания по правилата на чл.136 ЗЗД не предхождат това на банката-ипотекарен кредитор. За Инспекция по труда-гр.Пловдив вземането произхожда от наложена имуществена санкция на в размер на 1500лв., за което съгласно чл.136 , ал.1 ЗЗД държавата не се ползва с привилегия. Относно наличието на публични задължения към държавата съгласно чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД с привилегия са само тези за данъци върху недвижимия имот, каквито видно от удостоверение с изх. № 20160371200536164/12.01.2012г такива не са съществували, а са били задължения за ДДС, корпоративен данък, ДОО, здравно осигуряване, пенсионно осигуряване, които спадат към чл.136, ал.1, т.6 ЗЗД, което е след вземането на банката по чл.136, ал.1, т. 3 ЗЗД. Таксата по т.20 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 2 700лв. е била заплатена на 9.05.2012, а за таксата по т.26 ТТР в размер на 5 720лв. не е била изготвена сметка по т.26 ТТР. Поради изложените съображения се установява, че цялата сума от проведената публична продажба в размер 125 000лв. е следвало да се преведе на ипотекария кредитор-„Банка Пиреос България“ АД и в този размер са причинените вреди на банката, за който следва да се ангажира отговорността на застрахователното дружество и да се уважи предявената искова претенция по чл.226, ал.1 КЗ /отм./.

Като е достигнал до същите правни изводи, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено на основание чл.271, ал.1 ГПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК следва да бъде осъдено „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД 121718407 да заплати на „Юробанк България“ АД с ЕИК 000694749 сумата от 4 836лв. за разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция. Възражението за прекомерност на основание чл.78, ал.5 ГПК е неоснователно, тъй като съгласно чл.7, ал.2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото се изчислява в размер на 4 836лв. с ДДС, в който и се претендира от ответника.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 265521/26.08.2021г, постановено по гр.д.№ 3523/2017г по описа на СГС, I ГО.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД 121718407 ДА ЗАПЛАТИ на „Юробанк България“ АД с ЕИК 000694749 сумата от 4 836лв. за разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____